

Dr David Howard, Joshua-Ruth, sesja 5

Jozuego 1:10 i nast

© 2024 David Howard i Ted Hildebrandt

To jest dr David Howard w swoim nauczaniu o Jozue poprzez Rut. To jest sesja 5, Jozuego 1:10 i następane.

Przyjrzymy się teraz ostatniej części rozdziału pierwszego, czyli werseom od 10 do 18, i zawierają one trzy różne segmenty.

Słowa Jozuego skierowane do wodza ludu w wersach od 10 do 11, jego instrukcje dla plemion, które zamierzają osiedlić się na wschód od Jordanu, plemion transjordańskich, które się nazywają, Ruben, Gad, połowa pokolenia Manasses, a następnie w wersach 16 do 18, odpowiedź ludu na Jozuego. Przyjrzymy się więc zarzutom Jozuego skierowanym do funkcjonariuszy. W wersach od 10 do 11 mówi im, aby przeszli przez obóz i przygotowali się.

A w ciągu trzech dni przeprawia się przez Jordan, aby wziąć w posiadanie. To kolejne ze słów określających dziedziczenie ziemi. Zwróć uwagę na koniec wersetu 11, gdzie jest napisane: To jest ziemia, którą daje ci Pan, Bóg twój.

Jest to dawanie ci posiadania, brania w posiadanie. Jest więc jedno ze słów określających dziedziczenie. Zatem nawet te tematy, o których mówiliśmy, siedem tematów, przeplatają się ze sobą przez cały wątek ksiąg, aż do konkretnego brzmienia wersetów.

Wyobraźmy sobie więc, że Bóg przekazał to zadanie Jozuemu. Następnie Jozue zwraca się do przywódców i mówi: Przygotujcie się do wyjścia i zwróćcie swoich ludzi. Za trzy dni będziemy przekraczać Jordan.

Potem zwraca się do innej grupy ludzi. I to jest ta grupa, która chciała osiedlić się na wschód od Jordanu. I szybko zamieszczę tu dla ciebie mapę.

Kiedy wędrowali po pustyni i tutaj przez te 40 lat, dwa i pół plemienia zauważyło, że ziemia na wschodzie była bardzo żyzna i podobało im się. I zapytali Mojżesza, czy mogliby się tam osiedlić. Historia tego jest opowiedziana w 32. rozdziale Księgi Liczb.

Zatem poproszę Cię o przejście do 32. rozdziału Liczb. Tutaj po prostu podkreślimy kilka rzeczy. Prawie cały rozdział poświęcony jest tej prośbie.

I w Liczb 32, wersecie pierwszym, jest napisane, że lud Rubena i lud Gada posiadał bardzo dużą liczbę bydła. Widzieli ziemię Jazer i ziemię Gilead. A oto miejsce to było miejscem dla bydła.

Przyszli więc do Mojżesza i zapytali, czy mogą się tam osiedlić. Początkową reakcją Mojżesza w wersecie szóstym i następnych jest złość, ponieważ według niego to, co robią, to chęć uniknięcia konfliktów, które mają nadejść z ziemią Kanaan. Próbują wyrwać się ze swoich obowiązków.

Mówi im więc, że to niedobrze. I to wystarczy na cały akapit. A potem w wersecie 16 i następnych ludzie odpowiadają: nie, będziemy wierni.

Chwycimy za broń razem ze wszystkimi. A nasze żony i dzieci mogą tu zostać, ale my pójdziemy tam. I tak Mojżesz w wersecie 20 mówi, że jeśli to uczynisz, jeśli chwycisz za broń, aby wyruszyć przed Panem na wojnę itd., wtedy powrócisz, werse 22, i będziesz wolny od zobowiązań wobec Pana i Izrael i ta ziemia będą waszą własnością przed Panem.

Reszta rozdziału jest w pewnym sensie następstwem tego. Takie jest tło słów Jozuego skierowanych do dwóch i pół pokolenia, które chcą osiedlić się na wschód od Jordanu. Mojżesz przypomina o tym ludziom w Księdze Powtórzonego Prawa 3. A jeśli zechcesz kiedyś się temu przyjrzeć, wersety 18 do 20, 3 Księga Powtórzonego Prawa są niemal słowo w słowo, wyprzedzając słowa z 1 Księgi Jozuego, wersety 12 do 15.

Aby przeczytać wam niektóre z tego tutaj, w Księdze Powtórzonego Prawa 3:18, Mojżesz mówi : „Rozkazałem ci wtedy”, odnosząc się do wydarzenia z Liczb 32, „mówiąc: Pan, Bóg twój, dał ci tę ziemię w posiadanie. Wszyscy twoi mężowie są przeprawieni, uzbrojeni przed twoimi braćmi, ludem Izraela. Tylko wasze żony, wasze dzieci i wasze bydło pozostaną w miastach, które wam dałem, dopóki Pan nie da wam odpocznienia. A potem będziesz mógł wrócić do swojej ziemi.

Są to słowa, które nawiązują do Liczb 32 i są zapowiedzią 1 Księgi Jozuego. Wróćmy więc do 1 Księgi Jozuego. Zatem w wersecie 12 jest napisane, że Rubenici , Gadyci, połowa pokolenia Manasses, powiedział Jozue, pamiętajcie słowo, które Mojżesz powiedział zwrócono się do Pana, ponieważ nakazał ci to powiedzieć. Następnie wersety od 13 do 15 są niemal słowo w słowo z fragmentu 3 Księgi Powtórzonego Prawa. Wspomniałem już, że w rozdziale 1 znajdują się cztery bloki przemówień. Pozwólcie, że przedstawię to wizualnie.

Przedstawiłem to tutaj za pomocą tych kwadratów, które nazwalibyśmy ramami narracyjnymi. Kiedy autor książki mówi: „Oto, kto mówił i z kim ta osoba rozmawiała”, możemy o tym pomyśleć jako o kręgosłupie rozdziału. Ale te ramki tutaj to prawdziwe słowa, słowa Boga do Mojżesza, słowa Mojżesza, przepraszam, słowa Boga do Jozuego, słowa Jozuego do starszych ludu, słowa Jozuego do plemiona transjordańskie, a następnie odpowiedź ludu na Jozuego.

Takie są więc ramy narracyjne. Wielu komentatorów widzi w tym logikę i widzi, że kiedy Jozue przemawia do plemion Transjordanii, plemiona Transjordanii odpowiadają na słowa Jozuego. Twierdzą jednak, że odpowiada inna grupa.

Osoby mówiące są identyfikowane po imieniu w tych trzech miejscach. To Bóg przemawia do Jozuego, Jozue rozmawia ze starszymi i Jozue przemawia do plemion Transjordanii, ale w wersecie 16 jest napisane, a oni odpowiedzieli. Jozue nie precyzuje, kim są „oni”.

I na pewnym poziomie ma oczywiście sens, że „oni” to plemiona transjordańskie. Ale hebrajska składnia ram narracyjnych, zwykle w języku hebrajskim, niektórzy z was znają, jeśli znacie hebrajski, wiecie, że istnieje tak zwany moment, w którym następuje ciąg następujących po sobie rzeczy, w których wydarzyło się to, potem to się wydarzyło, a potem tamto i tak dalej NA. I to jest taki tryb domyślny.

To jest kręgosłup narracji hebrajskiej. Jeżeli ten schemat jest zepsuty, zazwyczaj coś się w nim dzieje. I tutaj ten schemat został złamany.

Narracja, czyli forma czasownika i składnia w wersecie 12, są typu rozłącznego. Twierdzą, że mówi nam, że te dwa bloki mowy idą w parze. Jozue rozmawiał więc z biurem ludu i, nawiasem mówiąc, rozmawiał także z plemionami z Transjordanii i kto odpowiada, „oni” to wszyscy, a nie tylko dwa i pół plemienia.

I tak odpowiedź Jozuego jest taka, że przywódcy, przedstawiciele wszystkich plemion mówią: tak, będziemy wierni temu, co nam nakazałeś. Nie odpowiada tylko niewielka część plemion, ale cały naród. W tym sensie, w przeciwnym razie nie ma w tej księdze miejsca, w którym cały naród potwierdzałby Jozuego jako swojego przywódcę.

Jednak ze względu na schemat gramatyczny w wersecie 12 twierdzą, że dwie przemówienia Jozuego w wersecie 11, a następnie w wersetach 12-15 i 13-15 są nieodłączną częścią tego samego wydarzenia. I są one pojmowane dosłownie jako coś w rodzaju tej samej rzeczy. A zatem odpowiedź jest udzielana przez wszystkich, do których zwrócono się w tym przemówieniu.

Więc tak bym to widział. Zatem w wersecie 16 odpowiedzieli Jozuemu, mówiąc: Wszystko, co nam rozkażesz, wykonamy. Gdziekolwiek nas wyślesz, pójdziemy.

Jak byliśmy posłuszni Mojżeszowi we wszystkim, tak jesteśmy posłuszni Tobie. Tylko niech Pan będzie z wami. Jest to więc wspaniałe potwierdzenie Jozuego przez całe plemię, cały naród.

Często chichoczę, gdy czytam te wersety, bo myślę, że ich intencje były dobre, ale myślę, że ich słowa w pewnym sensie podważają trochę ich intencje, ponieważ jest tam napisane, że tak jak my byliśmy posłuszni Mojżeszowi we wszystkim. Wyobraź

sobie, że Joshua myśli: cóż, jeśli taki jest standard, to jest to dość niski standard. Nie byli zbyt posłuszni Mojżeszowi.

Chcę czegoś więcej. Ale niezależnie od tego, taki był ich zamiar. I mówią: Każdy, kto przeciw tobie się zbuntuje, zostanie ukarany śmiercią w wersecie 18.

I wreszcie bądźcie tylko silni i odważni. Zatem w całym rozdziale pojawia się ten mocny i odważny motyw, trzy razy w słowach Boga. A potem kończy się to stwierdzeniem, że ludzie potwierdzają również samego Jozuego.

To jest dr David Howard w swoim nauczaniu o Jozue poprzez Rut. To jest sesja 5, Jozuego 1:10 i następne.